

- залучення пріоритетних інвестицій, отримання державної підтримки як підприємство, виробляє екологічно безпечну продукцію, що використовує екотехнології;

- пошук можливостей поліпшення екологічної обстановки в місці розташування організації, підвищення екологічності виробничих процесів і продукції, що виробляється, а також інші.

Практика і світовий досвід показують, що забезпечення заданого рівня економічної безпеки підприємства та його сталий розвиток тісно пов'язані з економічною безпекою регіону.

Як заходи протидії негативним проявам і загрозам підприємству в області екології можна виділити ряд наступних основних завдань: планування та реалізація бізнес-процесів з урахуванням вимог екологічної безпеки; планування та виробництво готової продукції з урахуванням вимог екологічної безпеки; проведення на виробництві постійного моніторингу рівня його екологічної безпеки, оцінка загроз та реалізації заходів екологічного захисту; експертна оцінка програм виробництва з точки зору екологічної безпеки до їх реалізації на підприємстві; підвищення екологічної грамотності персоналу; видання локальних нормативних актів, регламентують питання екології на підприємстві; призначення відповідальних посадових осіб за регулювання питань екології; проведення розслідувань фактів порушення правил і норм виробництва, що призвели до порушень норм екологічної безпеки; використання екологічно чистої сировини для виробництва і ряд інших.

Таким чином, з урахуванням вищевикладеного, можна зробити наступні основні висновки: Екологічна безпека є невід'ємною частиною системи економічної безпеки організації, істотно впливає на результати економічної діяльності. Коригування економічної політики організації повинна здійснюватися в міру необхідності на основі зважених показників. Значення показників, які забезпечують сталий розвиток підприємств, не є статичними. При зміні внутрішнього і зовнішнього середовища досліджуваного об'єкта нормативи, що регулюють його діяльність, необхідно піддавати коректуванню.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЛЬ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ В УКРАЇНІ

Щербанюк В.Л.

*Науковий керівник: Нестеренко В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

На сьогоднішній день нестабільність в Україні призводить до вимагання від підприємств чіткого та розширеного прогнозу, щодо поточної діяльності, досягнення встановлених цілей та подальшого розвитку підприємства. Важливою складовою стратегічного планування, яке в свою чергу може завбачити реакцію підприємства на вимоги зовнішнього середовища та підтримувати його дії на ринку, являється бізнес-планування. Бізнес-план є дуже поширеним терміном у середовищі бізнесу. Якщо говорити про розробку бізнес-плану враховуючи усі нюанси (контроль ринка, середовище конкурентів,

складання планів для запровадження змін) у вітчизняних умовах підприємства перебувають на великій дистанції від європейського досвіду розвинутих країн.

Зарубіжна практика управління підприємствами, які досягли успіху в бізнесі, використовує саме бізнес-планування. Аналіз діяльності підприємств дає можливість показати, що причинами банкрутств більшості компаній, є неправильні розрахунки або відсутність бізнес-планування. Однак визнання бізнес-планування на українських підприємствах відбулося не відразу. В Україні бізнес-плани почали з'являтися в 1990-х роках, необхідність бізнес-плану стала очевидною з піднесенням ринкової економіки. Основним документом бізнес-план стає в 1994-1995 роках та починає використовуватися з ціллю успішного управління, покращення методів обчислення продуктивності та результативності проектних постанов.

Підприємці, які ознайомилися з різноманітними закордонними публікаціями з розробки бізнес-плану та стараються притримуватися порад викладених у них, мають діло з труднощами, які незвідані на західній Україні, через те загалом не розглядаються. Не беручи до уваги західні країни, планування в Україні має ряд особливостей. Законодавство України на сьогоднішній день не робить головним розробку бізнес-плану, який є одним із нових документів для більшості підприємств. Не дивлячись на бажання країни приєднатися до європейської спілки та підняти якість послуг, продукції та ведення бізнесу, де розповсюджена позиція, щодо доречної розробки бізнес-плану.

В Україні для даного стану присутні безліч передумов. Недостатню конкурентоспроможність українських бізнес-планів можна пояснити неправильним відношенням до даного питання, насамперед основоположників бізнес-планів, тобто юридичних або фізичних осіб. Для справи потрібно знайти інвестора, якого можна зацікавити добре обґрунтованим бізнес-планом. Опрацювання документа підприємець може доручити внутрішнім підрозділам або зробити замовлення у іншій сторонній організації, яка має висококваліфікованих спеціалістів у підприємницькій галузі.

Якщо розглянути бізнес-планування вітчизняних підприємств, то можна зробити висновок, що воно починає бути нечітким, рухливим та агресивним стосовно до інших підприємств. Більш за все це пов'язано зі швидкими змінами в сфері функціонування підприємства. Можливий засіб, який може протидіяти невігідному впливу середовища являється саме бізнес-планування, яке виступає як система упорядкованого підприємства, завдяки розробці стратегій та їх втілення. Бізнес-план визначає ціль діяльності підприємства, пояснює коли і як саме вона буде здобута, які ресурси потрібні для цього.